

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

**A Causal Model Development for Administration the Excellence in Sports
of Sports School Students.**

สุเทพ เมฆไธสง (Suthep Maythaisong)* ดร.ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (Dr.Yachai Pongboriboon)**

ดร.สำเริง ยुरชัย (Dr.Sumret Yurachai)*** ดร.อนันท์ ศรีอำไพ (Dr.Anan Sriumphai)****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำนวน 660 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path analysis) และสัมพัทธ์เพิ่มเติม ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ได้แก่ (1) การบริหารของผู้บริหาร (2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (3) สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา (4) สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา และ (5) สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา โดยมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.87, 0.81, 0.62, 0.34 และ 0.29 ตามลำดับ

ABSTRACT

This research were develop a linear structural model of administration factors for the excellence in sports of sports school students. The subjects were 660 sports school from 11 sports schools. The statistical devices used for analyzing data were percentage, arithmetic mean, standard deviation, path analysis and interview. The results were administrator's administration, administrator's leadership, coacher' sports competency, mental fitness and physical fitness. The part analysis results for these factors were 0.87, 0.81, 0.62, 0.34 and 0.29 respectively.

คำสำคัญ : โมเดลเชิงสาเหตุ การบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬา

Key words : Causal model, Administration the Excellence in sport

* นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

** รองศาสตราจารย์ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

*** รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**** อาจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาการกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ ทุกประเทศต่างก็พยายามพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยอาศัยเทคนิคและวิธีการใหม่ประกอบกับระบบโครงสร้างกับเครือข่ายของการพัฒนาการกีฬาที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี ทำให้หลายประเทศประสบความสำเร็จในด้านการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศหนึ่งที่มีระบบการบริหารจัดการที่มีรูปแบบ มีการวางแผนการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ (Australian Sports Commission, 2004) ประเทศ แคนาดา ก็มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬาของประเทศ เช่น สมาคมกีฬาแห่งชาติ (National Sport Federations) องค์กรกีฬาจังหวัด (Provincial Sport Organizations) ทำให้ทั้งประเทศ ออสเตรเลียและประเทศแคนาดา มีการพัฒนากีฬาไปสู่ระดับโลกอย่างมีประสิทธิภาพ (Aims, Slack and Hinings, 2004)

สำหรับประเทศไทยก็เช่นเดียวกันได้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬาของประเทศ คือ สมาคมกีฬาระดับจังหวัด สมาคมกีฬาระดับประเทศ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาการกีฬาตลอดจนองค์กรที่เป็นสถานศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันและโรงเรียนต่างก็เป็นหน่วยงานจัดระบบและพัฒนาการกีฬาด้วยเช่นกัน

ดังนั้นรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงได้กำหนดเป็นนโยบายการดำเนินงานของรัฐบาลในด้านการกีฬา โดยกำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกฉบับ และเป็นการส่งเสริมความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอย่างดีของมวลมนุษยชน อันจะนำไปสู่สังคมที่สงบสุขร่มเย็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติในด้านต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไปในอนาคต การกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประชากรในชาติให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าตลอดจนสร้างสรรค์ความรักความสามัคคีของประชาชนในชาติ และกีฬาจะถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชนชั้นเผ่าพันธุ์หรือระหว่างประเทศ ฉะนั้นการกีฬาจึงถูกกำหนดไว้ในนโยบายและแผนพัฒนาประเทศทุกรัฐบาลและทุกประเทศทั่วโลก สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการกีฬาของชาติ และจากนโยบายของรัฐบาลในทุกรัฐบาล จะเห็นได้ว่า มีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเป็นเลิศในด้านการแข่งขันกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมบัติ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬายุคไร้พรมแดน นักกีฬาจะชนะเลิศได้นั้นต้องได้รับการฝึกทักษะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตใจ จากการวางรากฐานดังกล่าวทำให้เพิ่มจำนวนนักกีฬาที่มีคุณภาพและศักยภาพ ดังนั้น การกีฬาของไทยก็จะทัดเทียมกับประเทศ ที่พัฒนากีฬาแล้วเช่นเดียวกัน โรงเรียนกีฬาเป็นองค์กรหนึ่งของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดการศึกษาและกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา โดยให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านการกีฬาให้สูงสุดไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาอารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2) เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถและมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ ทัดเทียมนานาชาติ และ 3) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวรัฐบาลได้ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับผิดชอบไปดำเนินการและประกาศตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีการจัดการเรียนการสอนและมีนักเรียนอยู่ฝึกกีฬาในลักษณะโรงเรียนประจำเป็นแห่งแรก โดยจัดการเรียน

การสอนและฝึกกีฬาแบบให้เปล่า เพื่อรองรับกับความแตกต่างของศักยภาพของนักเรียน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้ฝึกหัดและพัฒนาทักษะด้านการกีฬาให้มีความชำนาญควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เพราะได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของชาติ ต่อการพัฒนาคุณภาพของประชาชนในชาติว่าจะส่งผลให้เยาวชนมีคุณภาพทั้งทางด้านสุขภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนทำให้การส่งเสริม นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ และกีฬาระดับนานาชาติ โดยมีผลสำเร็จจากการเข้าร่วมแข่งขันเป็นเป้าหมายของโรงเรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

2.1 เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา

2.2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา กับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 เพื่อศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬาตามสภาพการปฏิบัติจริง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีแบบผสม (Mixed methods) เป็นการออกแบบแผนการวิจัยเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในผลการวิจัยและเสริมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Complementarily) (วิโรจน์, 2545) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬาซึ่งมีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

3.1 การวิจัยระยะที่หนึ่ง : การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย

3.1.1 การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสร้างโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา

3.1.2 การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬาโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

3.2 การวิจัยระยะที่สอง : การตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) ประกอบด้วย

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.6 การกำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

3.3 การวิจัยระยะที่สาม : การศึกษารายกรณี (Case study) เพื่อศึกษาข้อมูลตามสภาพการปฏิบัติจริง (Real practice) สำหรับโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬาโดยการสัมภาษณ์กับกลุ่มเป้าหมายที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best practice) (ยาใจ, 2551 ; สุภางค์, 2543 ; ชาย, 2549)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา

ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

4.1.1 องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ
ของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้
4 ตัว คือ 1) การสร้างแรงจูงใจ 2) การให้รางวัลตาม
สถานการณ์ 3) การกระตุ้นการใช้ปัญญา 4) การ
คำนึงถึงความเป็นเอกบุคคล

4.1.2 องค์ประกอบด้านการบริหาร
ของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้
4 ตัว คือ 1) การมุ่งเป้าหมายทางการศึกษา 2) การจัด
ทรัพยากรสนับสนุนทางการศึกษา 3) การสร้างโอกาส
เพื่อพัฒนาการศึกษา 4) การกำกับและติดตามผล

4.1.3 องค์ประกอบด้านสมรรถนะ
ของผู้ฝึกสอนกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3
ตัว คือ 1) คุณภาพของการฝึกสอนกีฬา 2) ภาวะผู้นำ
ทางการศึกษา 3) การวางแผนกลยุทธ์ทางการศึกษา

4.1.4 องค์ประกอบด้านสมรรถภาพ
ทางจิตใจของนักกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3
ตัว คือ 1) ความเข้มแข็งของจิตใจ 2) แรงจูงใจทาง
การศึกษา 3) ลักษณะการมุ่งสู่ความสำเร็จในการ
แข่งขันกีฬา

4.1.5 องค์ประกอบด้านสมรรถภาพ
ทางกายของนักกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 6
ตัว คือ 1) ความเร็ว 2) ความอ่อนตัว 3) ความ
คล่องแคล่วว่องไว 4) ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ 5)
พลังของกล้ามเนื้อ 6) ความอดทนของระบบหายใจ
และระบบไหลเวียนโลหิต

4.1.6 องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศ
ทางการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ
1) ระดับของการแข่งขันกีฬา 2) ผลสำเร็จของการ
แข่งขันกีฬา 3) ความมีน้ำใจนักกีฬา

4.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้อง
ระหว่างโมเดลเชิงสาเหตุ เพื่อการบริหารความเป็นเลิศ
ทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

4.2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิง
โครงสร้างของโมเดลเชิงสาเหตุ เพื่อการบริหารความ
เป็นเลิศทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

ผลการตรวจสอบความตรงเชิง
โครงสร้างของโมเดลเชิงสาเหตุ เพื่อการบริหารความ
เป็นเลิศทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา พบว่า
โมเดลด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร การบริหารของ
ผู้บริหาร สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา สมรรถภาพ
ทางจิตใจของนักกีฬา สมรรถภาพทางกาย และ
องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศทางการศึกษา มีความ
สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทุก
องค์ประกอบ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบ
ความสอดคล้องของโมเดล (Model) จากค่าดัชนีค่า
ไค-สแควร์ (Chi-square) ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือ
ค่า P-value สูงกว่า .05 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
(GFI) มีตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป ค่าดัชนีวัดระดับความ
กลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป
และค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสอง
เฉลี่ย (RMSEA) น้อยกว่า 0.05

4.2.2 ผลการวิเคราะห์โมเดล (Model)
เชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการศึกษา
สำหรับนักเรียนโรงเรียนกีฬา มีความสอดคล้อง
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์
(Chi-square) เท่ากับ 243.60 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ
179 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-value) เท่ากับ 0.0875
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่า
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)
เท่ากับ 0.95 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของราก
กำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ 0.017 และค่า
ไค-สแควร์ ต่อองศาอิสระ (χ^2/df) เท่ากับ 1.360 ซึ่งมีค่า
น้อยกว่า 2

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
อิทธิพลของตัวแปรแฝงหรือองค์ประกอบ พบว่า

(1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถภาพทางกายของ
นักกีฬา และความเป็นเลิศทางการศึกษา ซึ่งมีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.08 และ 0.06 ตามลำดับ
แต่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการบริหารของ
ผู้บริหาร สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา และสมรรถภาพ

ทางจิตใจของนักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.77, 0.31 และ 0.46 ตามลำดับ และในทำนองเดียวกันภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ของนักกีฬา โดยส่งผ่านมาทางการบริหารของผู้บริหาร สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา และสมรรถภาพทางกาย ของนักกีฬา มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.81

(2) การบริหารของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา และความเป็นเลิศทางการกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.79, 0.49, 0.28 และ 0.34 ตามลำดับ ในทำนองเดียวกัน การบริหารของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยส่งผ่านมาทาง สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา สมรรถภาพทางจิตใจ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.53

(3) สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถภาพทางจิตใจ สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา และความเป็นเลิศทางการกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.47, 0.39 และ 0.35 ตามลำดับ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยส่งผ่านมาทางสมรรถภาพทางจิตใจ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.27

(4) สมรรถภาพทางจิตใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา และความเป็นเลิศทางการกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.27 และ 0.26 ตามลำดับ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยส่งผ่านทาง

สมรรถภาพทางกาย มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.08

(5) สมรรถภาพทางกายมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ของนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.29

4.3 ผลการศึกษาข้อมูลตามสภาพการปฏิบัติจริง

ผลการศึกษาข้อมูลตามสภาพการปฏิบัติจริง จากการศึกษากรณี (Case study) พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนกีฬา เป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงโดยรับนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อนำมาปฏิบัติ และไปสู่ ผู้ฝึกสอนกีฬา โดยมีเป้าหมายที่นักเรียนในโรงเรียนกีฬา เพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา สิ่งที่น่าทึ่งก่อนข้างชัดเจน ก็คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา นอกจากนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช และนักกีฬามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในแต่ละองค์ประกอบ กล่าวคือ องค์ประกอบการบริหาร โรงเรียน ได้แก่ ให้โอกาสนักกีฬาทุกคนพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จทางการกีฬา จัดสรรงบประมาณสนับสนุนนักกีฬาในการฝึกซ้อมกีฬาและเข้าแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยให้กับนักกีฬา ส่งเสริมนักกีฬาให้คิดทบทวนทุกคนอย่างมีใจเป็นธรรม องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้แก่ การนำยุทธศาสตร์ทางการกีฬาไปสู่โครงการและกิจกรรม โดยถ่ายโยงไปสู่ผู้ฝึกสอนกีฬา และบุคคลที่ทำงานอย่างทุ่มเทและเสียสละเวลาจะได้ผลตอบแทน องค์ประกอบด้านสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา ได้แก่ การวิเคราะห์เกมส์ในการแข่งขัน ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง การนำกลยุทธ์ทางการกีฬามาใช้กับการกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความตระหนักและถ่ายทอดทักษะกีฬาให้กับนักกีฬา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางจิตใจ ได้แก่ การฝึกนักกีฬา ให้มีความพร้อมทาง

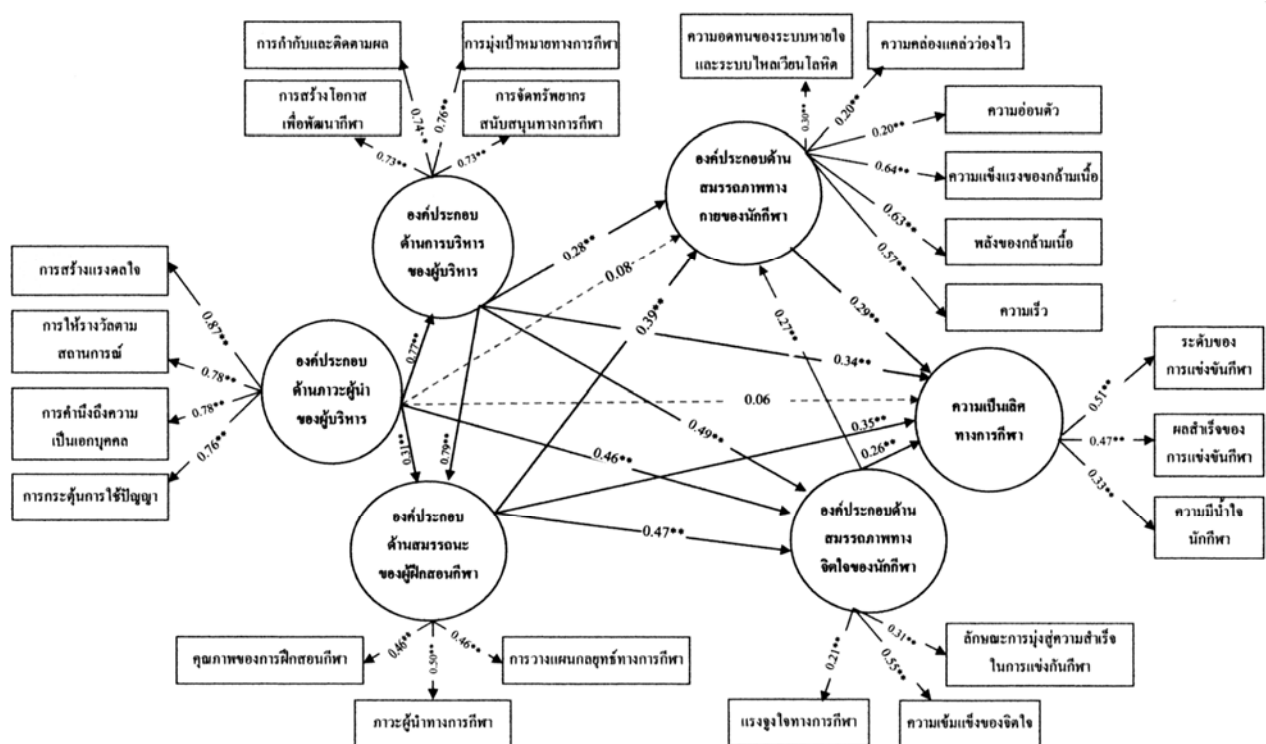
จิตใจก่อนการแข่งขันมีจินตภาพได้เก่งและมุ่งสู่เป้าหมาย ควบคุมสมาธิขณะแข่งขันกีฬาและใช้แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกกับนักกีฬา และองค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ นักกีฬาที่ดีต้องมีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์มากที่สุดสำหรับการแข่งขัน ดังนั้น นักกีฬาทุกคนจะต้องเข้าฝึกและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.1.1 การบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความเป็นเลิศทางการกีฬา ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนกีฬาจะต้องมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ (Effective leader) โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการกีฬา สร้างโอกาสเพื่อพัฒนากีฬาสำหรับนักกีฬา จัดทรัพยากรสนับสนุนการกีฬาอย่างพอเพียง ตลอดจนกำกับและติดตามผลการปฏิบัติงาน และให้กำลังใจแก่นักกีฬา

5.1.2 สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความเป็นเลิศทางการกีฬา ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและศักยภาพในการถ่ายทอดทักษะกีฬา มีภาวะผู้นำทางการกีฬาและสามารถวางแผน กลยุทธ์ทางการกีฬาได้ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

ภาพแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬาที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย สำหรับ โรงเรียนกีฬาและผู้บริหาร โรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1.3 สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความเป็นเลิศทางการกีฬา ดังนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเห็นความสำคัญ สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา หรือ

จิตวิทยาการศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจทางการศึกษา ความเข้มแข็งทางจิตใจ และลักษณะการมุ่งสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

5.1.4 สมรรถภาพทางกายของนักกีฬามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความเป็นเลิศทางการศึกษาค้นนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเน้นเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาเพื่อสร้างเสริมร่างกายของนักกีฬาให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดเพื่อการแข่งขันกีฬา แต่ละครั้ง

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรทำการวิจัยโดยการนำโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ไปทดลองใช้จริง (Research and Development)

5.2.2 ควรทำการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มนักกีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษา และ โรงเรียนระดับประถมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

5.2.3 ควรทำการวิจัยโดยศึกษากับองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับองค์ประกอบของการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- การศึกษาแห่งประเทศไทย. 2550. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำ สกสค.
- ชาย โพธิ์สิตา. 2549. ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. 2551. “การศึกษาแบบกรณีศึกษา” เอกสารประกอบการเรียน การสอน การวิจัยขั้นสูง. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. 2545. วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.

สมบัติ คุรุพันธ์. 2552. “การแข่งขันกีฬายุคใหม่กับความเป็นเลิศทางการศึกษา” วารสารกองกิจ. 6(1) : กุมภาพันธ์ - มีนาคม : 10.

สุภางค์ จันทวานิช. 2543. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Amis, J, Slack, T., and Hinings, C.R. 2004. The pace Sequence and linearity of radical change. Academy of Management Journal.

Australian Sports Commission. 2004. Planning in Sport. Retrieved. <<http://www.ausport.gov.au/nso>>.